

De verkiezingen. Op 21 maart is het zover.

Het Netwerk OuderenAdviesRaden (NOAR), waaraan ook de OAR-Oost deelneemt, heeft van de belangrijkste politieke partijen de Amsterdamse verkiezingsprogramma's doorgenomen. Vanuit NOAR is deze bijdrage opgesteld.

Naast die teksten hebben we ook naar de praktijk gekeken.

Vier jaar geleden kwam een coalitie van D66, VVD en SP uit de bus. Er is toen (na een jaar voorbereiding) zeer fors bezuinigd op subsidies van de organisaties van ouderen en gehandicapten. Kleinschalige buurtvoorzieningen moesten ook sluiten en het openbaar vervoer verloor steeds meer haltes en lijnen. Andere zaken, zoals het bouwen van ondergrondse parkeergarages slokten en slokken nog steeds het geld op. Over de financiering van de Noord/Zuidlijn willen we het aftredend college niet hard vallen, want die besluitvorming is van eerdere datum, maar ook nu bij de afronding, wordt er weinig met ouderen en slecht lopenden rekening gehouden. We gaan nu over op meer specifieke zaken.

De VVD . De speciale regelingen zoals het Aanvullend Openbaar Vervoer en bij de zorg de Hulp bij het Huishouden zijn bij de twee VVD-wethouders niet in goede handen geweest. Deze twee wethouders hebben de eerder genoemde bezuinigingen voortgezet. En zelfkritiek is bij hen niet aan de orde. Dat Eric van der Burg door de rechter moest worden teruggefloten nadat hij WMO-voorzieningen had 'vereenvoudigd' zullen wij ouderen niet vergeten.

Bij de D66 wethouders is minder eigen roemruchtigheid. Zij zijn net als de VVD-ers erg tevreden over de nu weer aantrekkende economie, maar hebben daarbij na enige verwarring wel oog gekregen voor de nadelen van de te grote drukte die daardoor in de stad is ontstaan. Hen valt echter zwaar te verwijten dat zij de stadsdelen geen goed functionerend bestuur gunden. De straks in 22 wijken gekozen adviescommissies zullen in de Stopera weinig kunnen bereiken. Kortom, de wijze waarop D66 het stadsbestuur concentreert en zodoende welzijn, zorg en buurtinitiatieven op dood spoor zet, is schadelijk. Dat gaat ten koste van datgene wat wij ouderen en anderen voorstaan: prettig samenleven met buurtgenoten van alle leeftijden, afkomst, opleiding, inkomen of wat dan ook.

De SP wethouders zijn door ons (het NOAR) vaak geprezen. Zij hebben hard gewerkt en voor bijstandgerechtigden, voor mensen met een te hoge huur, voor ouderen die moeten verhuizen vanwege het traplopen etc. etc. veel gedaan. Dat deden de twee SP wethouders met steun uit de gemeenteraad. Daar is n.l. een kleine linkse meerderheid. Het nieuwe SP-verkiezingsprogramma valt wat tegen. Het is wel erg eenzijdig gericht op steun en aandacht voor minima-gezinnen met kinderen. Onze kritiek beperkt zich echter vooral op het stemgedrag van de fractie. De SP vindt de lokale politiek (is ons gebleken) minder belangrijk dan de landelijke. In buurtacties staat de fractie achter de buurtbewoners, maar zij blijven als er gestemd gaat worden het College steunen... Niet uit overtuiging, maar het SP-partijbestuur wil aantonen dat de SP woord houdt. Dus wil het partijbestuur laten zien, dat in Amsterdam een coalitie met VVD en D66 het vier jaar lang

uithoudt. Zo krijgt de SP 'in den Haag' een betrouwbaar imago, maar ondertussen gaat dat ten koste van de betrouwbaarheid in Amsterdamse kwesties.

Over Groen Links en de PvdA kunnen we kort zijn. Zij waren goede oppositievoerders. De PvdA heeft in haar beleid en ook in het programma veel aandacht voor de ouderen, die een andere woning zoeken, of die door de bezuinigingen het risico lopen om te vereenzamen, terwijl Groen Links meer aandacht heeft voor gehandicapten.

Ook kort bespreken wij hier de ouderenpartij van Wil van Soest. Zij doet haar best, maar echt voor ouderen iets weten te bereiken is haar niet gelukt. Dat valt ook niet mee, als de wethouder ouderenbeleid (Eric van der Burg) een VVD-er is. Zo'n wethouder zoekt voor ouderen aansluiting op internationaal gebied bij de Age Friendly Cities, maar stelt geen geld beschikbaar en wijst een poging om tot een goede inspraak-structuur te komen van de hand.

Over de andere kleine fracties alsmede over de nieuwkomers is ook betrekkelijk weinig te melden. In het NOAR wordt trouwens over het nut van de kleinere fracties verschillend gedacht.

Wij willen, voordat we tot conclusies komen een thema, dat goed weergeeft hoe de politici tot besluitvorming komen belichten. Dat is 'wonen'.

Het toeval wil, dat de Rekenkamer over het Amsterdamse woningbeleid onlangs een gedegen rapport heeft gepubliceerd en dat dit onderzoek nu in de gemeenteraad besproken wordt. Het rapport constateert dat het toewijzingsbeleid onevenwichtig is en geeft een reeks van aanbevelingen. Het NOAR heeft in de inspraak van drie minuten enthousiast gereageerd. Vooral aanbeveling 3 en aanbeveling 4 kunnen de discussie verhelderen en de kiezers de mogelijkheid geven om gefundeerd hun stem op 21 maart uit te brengen.

Aanbeveling 3 : Maak een discussienota over de vraag voor welke bewoners Amsterdam een thuis wil bieden. Dus:voor wie bouwen wij de extra woningen die het tekort aan woningaanbod minder schrijnend maakt?

Nu reeds zien we een duidelijk verschil van uitgangspunten. De VVD , D66 en ook het CDA willen dat de vrijkomende woningen beschikbaar komen voor hen, die de stad nodig heeft om de huidige economische groei in stand te houden. Dat betekent vrije vestiging van (jonge) mensen waaraan de 'kenniseconomie' behoefte heeft.

Dat zijn mensen met een mooie toekomst, afkomstig uit alle delen van de wereld. Amsterdam is voor hen aantrekkelijk om ervaring (en een partner) op te doen. De statistiek geeft aan dat het mensen betreft die over tien jaar grotendeels al weer vertrokken zijn. Het huidige nieuwbouwbeleid met een verdeling 40% sociale sector, 40% middensector en 20% duurdere sector past bij het voorgestane beleid van VVD, D66 en CDA. Immers bij de woningen in de middensector en bij de 20% duurdere koopwoningen is er vrije vestiging.

De uitgangspunten van de drie linkse partijen (Groen Links, PvdA en SP) zijn minder op datgene wat de economie verlangt gericht, maar meer sociaal. Zij willen een stad met een evenwichtige bevolkingsopbouw. Het wegtrekken van gezinnen

met kinderen vinden zij ongewenst. Zij zien net als de Universiteit van Amsterdam het aantrekken van een groot aantal 'wereldburgers' als een risico voor verlies van structuur en communicatie. Wellicht ook vinden zij de huidige verdeling van de nieuwbouw in 40-40-20 een probleem. Zij benadrukken dat een aanbod van 40% sociaal nu en in de nabije toekomst te weinig is. Immers bijna alle Amsterdamse jongeren hebben als starter een laag inkomen. Voorts zijn er extra woningen nodig voor de statushouders en voor ouderen die een meer passende woning zoeken. En tenslotte zijn er ook steeds meer huishoudens waarvan de partners uit elkaar gaan. Die huishoudens zijn vaak aangewezen op een of twee woningen in de sociale sector omdat er slechts een kostwinner per woning is. Deze drie linkse partijen vinden dat Amsterdam vooral de Amsterdamse woningzoekenden niet moet vergeten. Zij leggen daarbij veel nadruk op het feit, dat het woningaanbod in de middensector en in de koopsector voor meer dan de helft terechtkomt bij niet-Amsterdammers. Plannen om daar verandering in aan te brengen zijn er wel, maar echt gereguleerd toewijzen gebeurt tot nu toe uitsluitend in de sociale sector.

Aanbeveling 4 . Besteed aandacht aan de stad die Amsterdam wil zijn.

De Universiteit van Amsterdam gaat het aantal buitenlandse studenten verminderen omdat de UvA het eigen onderwijssysteem door deze te grote instroom in de gevarenzone ziet belanden. Daar is dus aandacht voor het functioneren van de universiteit. Voor de stad Amsterdam is een discussie over hoe wij onze toekomst zien ook heel wezenlijk. Blijven wij een lastige, maar lieve stad? Met aandacht voor gezinnen die dat nodig hebben en ook voor hen die geen behoefte aan feesten (in de parken) hebben, en/of op fijnmazig openbaar vervoer zijn aangewezen? Of willen we een stad die bovenaan de lijstjes staat op het gebied van hoge huisvestingsprijzen, een lage leeftijdsverwachting en veel onderling geweld? . Kortom wat willen we ?

Conclusie. 1. Wij raden u aan dit keer op een linkse partij te stemmen. Het is spannend, maar heel goed mogelijk dat er na 21 maart door Groen Links, de PvdA en de SP een coalitie gevormd kan worden. Maar dan moeten we wel gaan stemmen.

Conclusie 2. Deze drie partijen vormen 'in den Haag' een oppositie-verbond. Dat geeft ons enig vertrouwen in een goede samenwerking in Amsterdam.

Conclusie 3. VVD en D 66 verdienen de eerstkomende jaren in Amsterdam een bescheiden oppositieplekje.